

Use the emphatic 'k' prefix ("k-kool", "k-rad", "k-awesome") frequently. Abbreviate compulsively ("I got lotsa warez w/ docs"). ! Substitute '0' for 'o' ("r0dent", "l0zer").

A distinctive style of shared intellectual humor found among hackers has the following marked characteristics:

1. Fascination with form-vs.-content jokes, paradoxes, and humor having to do with confusion of. A metasyntactic variable is a variable in notation used to describe syntax, and meta-language is language used to describe language.

Metasyntactic variable is a name used in examples and understood to stand for whatever thing is under discussion, or any random member of a class of tilings under discussion. The word foo is the canonical example. To avoid contusion, hackers never use 'foo' or other words like it as permanent names for anything.

2. Elaborate deadpan parodies of large intellectual constructs, such as standards documents, language descriptions and even entire scientific theories, for instance.

3. Fascination with puns and wordplay.

ЕТИКО-ПСИХОЛОГІЧНЕ ПІДГРУНТЯ ВИБАЧЕННЯ В АНГЛОМОВНОМУ ДИСКУРСІ

Буренко Т.М.

В основі вибачення лежить взаємодія низки психологічних факторів, що тісно переплітаються між собою і які важко відокремити один від іншого.

Мислення як реальний психічний процес є єдністю інтелектуального й емоційного, а емоція – єдністю емоційного й інтелектуального. Більшість людських емоцій інтелектуально обумовлені. Думку й емоцію навряд чи можна розмежувати і виділити в чистому вигляді.

Загалом емоції розділяють на «позитивні» й «негативні». Негативна емоція – це сигнал неспокою, небезпеки для організму. Позитивна емоція – сигнал поновленого благополуччя.

Мовленнєвій дії вибачення передуює негативна емоція провини, яка продовжується до моменту вибачення – до появи позитивної емоції поновленого благополуччя, радості від поновлення колишніх добрих стосунків з адресатом. Вибачення також тісно пов'язане з

двома емоціями – емоцією сорому та емоцією провини, які є базовими складовими людської природи.

Сором – це сильна зніяковілість від усвідомлення здійснення малоефективного вчинку або потрапляння у принизливу ситуацію, в результаті чого людина відчуває себе зганьбленою, збезчещеною. Сором – це принизливе переживання або внутрішня гризота, хвороба душі.

На відміну від сорому, **провина** не залежить від реального або уявного ставлення оточуючих до проступку. Переживання провини викликається самозасудженням, супроводжується каяттям і зниженням самооцінки.

Провина є складним психологічним феноменом, тісно пов'язаним із такою моральною якістю як совість. В етиці **совість** характеризується як здатність особи здійснювати моральний самоконтроль, формулювати для себе моральні обов'язки, вимагати від себе їх виконання і робити оцінку зроблених вчинків.

Совість розглядається як емоційно-оцінне ставлення особи до власних вчинків. Докори сумління спочатку пов'язані з конкретною ситуацією провини, вони асоціюються з уявленням про покарання; таким чином, совість виступає у формі страху й сорому перед близькими.

Під впливом почуття провини або відчуваючи, що їх поведінка не відповідає засвоєним ними нормам, вибачення використовується мовцями з метою мінімізувати або нейтралізувати нанесену чи ймовірну образу адресатові, відносний розмір якої залежить від соціальних стосунків учасників інтеракції: від того, кому була заподіяна шкода – друзям, начальнику або незнайомій людині.

Отже, складові частини етико-психологічного підґрунтя вибачення, що відображають його суб'єктивний фактор – це почуття провини й сорому, совість та норми ввічливості, властиві певній епосі, причому інтенсивність зазначених емоцій залежить від типу малоефективного вчинку і коливається від незначного почуття провини за порушення норм етикету до болісного переживання за нанесену адресатові шкоду.